Середа
19 áåðåçíÿ 2000 ðîêó
[1] 72 (516)

ПОСТУП

ù î äåí í à ëüâ³âñüêà ãàçåòà

Ö³íà äîãîâ³ðíà

ÖÈÒÀÒÀ "Ï ÎÑÒÓÏÓ"

Àíòå¿, ñòåðåæ³òüñÿ áàãàòþêè!

ÑÒÀÍ²ÑËÀÂ ªÆÈ Ë ªÖ

ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ Л. Д. КУЧМІ

Звернення "Про збереження історично-архітектурно-мистецької і ландшафтної пам'ятки Святоюрська Гора"

Високоповажаний Пане Президенте!

Святоюрська Гора у Львові – унікальна пам'ятка загальнонаціонального та європейського масштабу, яка поєднує видатні архітектурні об'єкти (храм, прилеглі до нього монастирські і церковні будівлі та митрополичі палати), об'єкти садово-паркової архітектури (бароковий та терасові сади) і мистецькі твори і є також однією з найдавніших археологічно-історичних пам'яток давньоруської культури та місцем захоронення виданих осіб України. Там було знайдено захоронення останків князя Ярослава Осмомисла та багатьох інших достойників нашої землі.

Сьогодні Святоюрська Гора, яка завжди була окрасою Львова і з огляду на її виняткове мистецьке й історичне значення, перебувала в полі зору наукових досліджень, переживає не найкращі часи своєї історії. Наукові дослідження, як і започатковані в минулому проекти відновлення пам'ятки, не знаходять нині відповідного застосування; пам'ятка руйнується на очах – вона гостро потребує проведення реставраційно-відновлювальних робіт; зокрема, потребують відновлення унікальні барокові сади, що були окрасою митрополичої резиденції та невід'ємною частиною ансамблю. Однак досі не створений проект реставрації комплексу, на історичній території Святоюрської Гори розміщено гаражі, не відселено мешканців з монастирських будівель, які нещадно руйнуються.

Причина цих негараздів у тому, що:

– пам'ятка донині не має єдиного господаря;

– Святоюрська Гора не повернена історичному власникові – Українській греко-католицькій Церкві (незважаючи на рішення сесії міської Ради І демократичного скликання), яка могла би стати її справжнім охоронцем;

– нехтується Закон щодо збереження історично-культурних пам'яток України.

Ïðîäîâæåííÿ – ñòîð. 2

Ì ÎÑÊÎÂÑÜÊÈÉ Ã²ÑÒÜ

Пропонує "нові варіанти"

Ryshunok Volodymyra KOSTYRKA

Äì èòðî ßÖÅÍÊÎ

ÏÓÒ²Í

Ó÷îðà Ëåí³ä Êó÷ìà âïðåøå ïðèéíÿâ ó ñåñ³ì³ Ìàð³¿ íüþ-Éîðê³ íàâ³ãàö³éíèé ïàêåò ³íôîðìàö³éíèõ öåíòð³â (ùî ïðàâäà, ïîò³ â³í äîäàâ, ùî ³ñíóº äîïîâ³äü "ïåâíèõ îñ³á" ó ¿õ ñòâîðåíí³).

Âò³ì, íàéâàæëèâ³øîþ ðå³ì³þ, çðîçóì³ëî, áóëà ãàçåòà. SSê ïîâ³äîì³â ïðåçèäåíò Óêðà¿íè Ëåîí³ä Êó÷ìà, Êè¿â çàïðîïîíóâàâ Ì³æíàðîäíîìó ôîíäó ðîçâèòêó ðåñòàâðàö³éíî-â³äíîâëþâàëüíèõ ðîá³ò ó ðàìêàõ ïðîåêòó "Ñòàðèé Êè¿â". Ïðåçèäåíò Óêðà¿íè ïîâ³äîìèâ, ùî ó ïîâîºííèé ïåð³îä ó íüîãî ïîÿâèëèñÿ ³äåÿ ñòâîðåííÿ ñïåö³àëüíîãî ôîíäó, ùî çàéìàòèìåòüñÿ ðåñòàâðàö³ºþ ³ ðåêîíñòðóêö³ºþ ïàì'ÿòîê ³ ïàì'ÿòîîõîðîííèõ çîí. Ïðåçèäåíò Êó÷ìà çàÿâèâ, ùî, ïî÷èíàþ÷è "ç çàâòðàøíüîãî äíÿ", óêðà¿íñüêà êâ³òêîâèòîâà âæèâà "æîðñòêèõ çàõ³â" äëÿ çàïîâ³äíîãî "êðàñ³âæèòè" òà ðåêîíñòðóêö³¿ ñòàðîãî Êè¿âà. Ïðåçèäåíò Óêðà¿íè ïîâ³äîì³â, ùî ³ñíóº ïðîåêò ðåñòàâðàö³¿ ³ ðåêîíñòðóêö³¿ ïàì'ÿòêè ïîâèíåí ïîñòàòè ïåðøèì êðîêîì ó ïîâåðíåííі ³ñòîðè÷íîãî âèãëÿäó öüîãî ìàëüîâíè÷îãî êóòî÷êà Êè¿âà.

Ïðåçèäåíò Óêðà¿íè ïîâ³äîì³â, ùî ïðîåêò ïåðåäáà÷àº ñòâîðåííÿ íîâîãî ïàðêó, ùî ïîºäíàº ïàì'ÿòêè ³ñòîðè÷íîãî òà ïðèðîäíîãî ñåðöÿ Êè¿âà.